

Šogad kopīgi Iasām Jauno Derību, iepazīstot un pārdomājot tā saucamās "cits citam" un "viens otram" pavēles. Jēzus un Jaunās Derības autori tajās ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu attiecībām draudzē un uzvedībai plašākā sabiedrībā. Katru mēnesi pārdomājam vienu pavēli.

Pamāciet cits citu gudrībā

MĀCĪŠANĀS UN SVINĒŠANA

Kolosiešiem 3:12-17 Pāvils apraksta draudzi kā "jauno radījumu". "Vecais radījums" ir miris ar Kristu un augšāmcelts jaunai dzīvei. Tā ir īpaša dzīve – Dieva izredzēto, mīloto, svēto dzīve (3:12-13). Tā ir arī piedošanas un mīlestības (3:14) un Kristus miera piepildīta (3:15) dzīve. Tā ir Dieva pielūgsmes dzīve, kas nāk no Dieva un pagodina Viņu (3:16-17).

Pāvila pamudinājuma "Pamāciet un pamudiniet cits citu gudrībā" (3:16) konteksts ir Dieva pielūgsme kā viena no draudzes dzīves iežīmēm. Kopiena, kas pielūdz Dievu, savu nodošanos Viņam pauž divos veidos: mācīšanās un svinēšanā. Apstuļu darbu grāmatā lasām, ka pirmie kristieši gan "pastāvēja apstuļu mācībā", gan "mēdza ik dienas vienprātīgi sanākt templī", gan slavēja Dievu (Ap. d. 2:42-47). Viņi kopīgi mācījās dažādās vietās un slavēja Dievu gan īpašos brižos, gan ikdienas gaitās.

Pāvila mudinājums sasaucas ar to, kā viņš iepriekš raksturojis savu kalpošanu: "Viņu [tas ir, Jēzu Kristu] mēs sludinām, paskubinādami .. un mācīdamī ikvienu cilvēku visā gudrībā, lai ikvienu cilvēku darītu pilnīgu Kristū." (1:28) Gudrība jeb mācība, par kuru Pāvils runā, balstās "Kristus vārdā" jeb Evaņģēlijā (1:5), kuram bagātīgi jāmājo kristiešu vidū (3:16). Evaņģēlijs ir pretstats maldīgām mācībām (2:23).

Otra draudzes dzīves iežīme – svinēšana ar garīgām dziesmām un pateicīgām sirdīm (3:16) – papildina mācīšanos. Psalmi, himnas, garīgas dziesmas – šķiet, Pāvilam svarīgāks ir princips, ka mēs atsaucamies Dievam dziesmās, nekā precīzs žanru uzskaitījums. Bieži vien dievkalpojuma muzikālais noformējums paīdz satvert personīgāk un izprast dzīlāk Rakstu tēmas, kas izskanējušas svētrunā. Pielūgsme ir mūsu pateicības izpausme. Mēs pateicamies Dievam par Viņa ūdensārību, par kuru vēsta Evaņģēlijs.

MĀCĪŠANĀS MŪSDIENĀS

Pāvils draudzi Kolosā un ikvienu no mums aicina tieši uz to – pamācīt un pamudināt citam citu gudrībā, kas ir Dieva ūdensārības un patiesības Evaņģēlijs. Viņš aicina mūs nekad nepārstrāt mācīties, izzināt, ieklausīties pašiem un mudināt to darīt arī citus. Kā mums ar to veicās?

Mūsdienās, šķiet, cilvēkus (ne tikai kristiešus) un viņu attieksmi pret mācīšanos var iedalīt divās grupās. Vieni, šķiet, tā īsti neapzinās, ka viņi nezina. Šie cilvēki runā to, ko nesaprobt, neiedzījinās faktos un neieklausās citos. Kaut arī viņi ir gatavi gari un plaši runāt par kādu tēmu, drīz vien klūst skaids, ka viņu zināšanas ir tik virspusējas un emocionālas. Šie cilvēki bieži vien nonāk strīdus situācijās ar citiem.

Otrs varētu pielīdzināt farizejiem Jaunajā Derībā. Kā Pāvils raksta 2. vēstulē Timotejam, viņi "vienmēr mācās un nekad nevar nonākt pie patiesības atzīnās" (3:7). Šiem cilvēkiem galva ir pilna ar zināšanām. Viņi vienmēr zina, kā ir vislabāk, vispareizāk un kurš Bībeles pants citējams attiecīgajā situācijā. Savā lepnībā tie ir gatavi kritizēt visus citus, aizrādīt un apšaubīt citu veikumu, kaut arī paši, iespējams, nav īsti neko izdarījuši Dieva valstības labā.

Gan vieni, gan otri var būt neciešami cilvēki, kas nespēj mīlēt un pieņemt citādi domājošos. Diemžēl reizēm tas var traucēt kādam, kas vēl nepazīst Kristu, iepazīt Viņu un Viņa mīlestību. Un, protams, svarīgākais jautājums ir: Kāds esmu es? Kāda ir mūsu

Pamāciet un pamudiniet cits citu gudrībā.

Kolosiešiem 3:16

draudze? Kas man un mums ir jānožēlo? Pēc kādām pārmaiņām un Gara vadības un spēka tajās jālūdz? Varbūt varam sākt ar šiem ieteikumiem?

IETEIKUMI

Lasi grāmatas – dažādu autoru (arī nekristiešu) darbi paīdzēs tev paplašināt savu skatījumu uz Dievu, dzīvi un pasauli. Tev nav jāpieņem viss un jāpiekrīt visam, ko autors raksta. Tomēr, pat nepiekrītot un iebilstot viņam, tu pamazām veidosi pats savu redzējumu un domas gaitu.

Diskutē ar citiem – dialoga veidā pārrunā kādu tēmu ar citiem cilvēkiem. Esi gatavs tam, ka citi domā savādāk. Salīdzini viņu teikto ar Rakstiem un veido savu viedokli. Ar laiku tev veidosies savas, Rakstos pamatota nostāja, un tu spēsi pamatot savus uzskatus sarunā ar citiem.

Padod tālāk – māci citus cilvēkus, ja tev ir tāda iespēja. Nodod savas zināšanas ticības brāļiem un māsām, lai veicinātu viņu pieaugšanu Kristus gudrībā.

Dzīvo gudri – lieto to, ko esi iemācījies. Tikai tā tu vari būt pārliecināts, ka tiešām esi kaut ko iemācījies. Ja paši nedzīvosim ar to, ko zinām, tad arī citiem nevarēsim to tā īsti mācīt.

Saglabā pazemīgu attieksmi – esi gatavs tam, ka kāds cits var tev iemācīt kaut ko jaunu. Kāds mans pasniedzējs teica, ka mācoties (un ne tikai) vienmēr būtu jāsaglabā attieksme "es tevi mīlu un domāju, ka esi labāks par mani". Mums visiem ir, ko mācīties, – nav svarīgi, vai mums ir 15 vai 80 gadu.

Tomass Šulcs

BPI absolvents, Rīgas Semināra draudzes loceklis

Līva Fokrote

BPI Pastorālās kalpošanas programmas vadītāja